

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3247

гр. София, 31.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в закрито заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

като разгледа дело номер **491** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба, подадена съвместно от Т. Д. Н. и „Геатранс“ ООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], район М., [улица], представлявано заедно и поотделно от управителите А. А. Н. и Т. Д. Н., чрез адв. Н. В.-П., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 2283з-1264/14.12.2024 г., издадена от старши полицаи в група „ООР“, сектор „Охранителна полиция“ при 04 РУ към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която на Т. Д. Н. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП – „прекратяване на регистрацията на МПС“ - лек автомобил Сузуки СХ 4, с табели с регистрационен [рег.номер на МПС], за срок от 6 месеца, като са отнети документи СРМПС №[ЕИК] и 2 бр. рег. табели с [рег.номер на МПС].

По изложените в жалбата доводи за незаконосъобразност на описаната заповед, се претендира нейната отмяна. Отделно се иска спиране на предварителното ѝ изпълнение, основано на разпоредбата на чл. 166, ал. 2 АПК. Конкретни съображения в подкрепа на искането за спиране не се посочват, освен твърдения за настъпване на значителна и непоправима вреда на дружеството „Геатранс“ ООД, чиято собственост е процесното МПС.

С писмо УРИ/433200-2771 на СДВР е изпратена жалбата и административната преписка, постъпили в съда на 15.01.2025 г., когато е образувано и настоящото дело. При докладването му за произнасяне по искането по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК, съдът е установил, че от СДВР е изпратена преписката по издаване на друга заповед - № 24-4332-007299/31.12.2024 г., която не е предмет на жалбата, по което е образувано настоящото административно дело. Липсва и самата Заповед № 2283-1264/14.12.2024 г., което обективно пречатства съдебният състав да се произнесе по направеното от

жалбоподателите искане за спиране на предварителното ѝ изпълнение.

Ето защо, с Разпореждане № 1721 от 16.01.2025 г. на административния орган са дадени указания за коректно изпълнение на задължението му по чл. 152, ал. 2 АПК.

За процесуална икономия, със същото разпореждане са дадени указания и на жалбоподателите.

На 17.01.2025 г. е постъпила молба от адв. В. с приложени към нея пълномощни за процесуално представителство и преупълномощаване, както и платежно нареждане за внесена държавна такса.

На 30.01.2025 г. е постъпила административната преписка от СДВР, заедно със заверено копие на обжалваната Заповед № 2283-1264/14.12.2024 г. С преписката не е изразено становище по искането за нейното спиране.

Административен съд – София-град, III отделение, 75-и състав, като съобрази доказателствата по делото в контекста на насрещните тези и възражения на страните намира следното:

Искането, предявено от двамата жалбоподатели по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК, е процесуално допустимо, вкл. това на „Геатранс“ ЕООД. От представеното с преписката извлечение от регистрите на СДВР се установява, че собственик на автомобила обект на ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП е именно дружеството „Геатранс“ ЕООД. Ето защо независимо, че не е адресат на ЗППАМ № 2283з-1264/14.12.2024 г., това юридическо лице, претендиращо право на собственост върху МПС, може на самостоятелно основание да я оспори (вкл. да иска спиране на предварителното ѝ изпълнение), като нарушаваща неговите права и законни интереси (Арг.: чл. 147, ал. 1 АПК).

Разгледано по същество, искането на Т. Д. Н. и „Геатранс“ ООД за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ № 2283з-1264/14.12.2024 г., е неоснователно при следните съображения:

Съгласно чл. 172, ал. 5 ЗДвП обжалването на заповедите, с които се прилагат ПАМ по чл. 171 с.з. се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Алинея б на същата разпоредба указва, че подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Т.е. предварителното изпълнение на заповедта е допуснато по силата на закона.

В ЗДвП не са предвидени основанията за спиране на допуснатото предварително изпълнение, поради което следва да намерят приложение общите норми на чл. 166, ал. 2 и 4 АПК, съгласно които съдът може да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

Безспорно, изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона или по разпореждане на административния орган, винаги въздейства негативно върху правната сфера на адресата и собственика на МПС, чиято регистрация е прекратена със ЗППАМ. Това негативно въздействие обаче подлежи на доказване във всеки конкретен случай. Фактите, които жалбоподателят излага като противопоставими, следва да са със същата степен на значимост.

Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 АПК на актове по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 АПК.

Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В конкретния случай жалбоподателите не сочат и не представят доказателства за конкретни вреди, които биха могли да му бъдат причинени от предварителното изпълнение на обжалваната заповед. Искането им се основава единствено на твърдения за настъпването на такива. Доводите, касаещи нормативно определеният от нормата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП субект на мярката са относими към законосъобразността на оспорвания административен акт, но не и към производството по спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение. Отделно, в случая не се твърди наличието на нови обстоятелства, каквото е изискването на чл. 166, ал. 2, изр. последно АПК, за да се спре изпълнението на акта.

Ето защо съдът преценява направеното с жалбата срещу ЗППАМ № 2283з-1264/14.12.2024 г. искане по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК за неоснователно, поради което и на цитираното правно основание Административен съд – София - град, III отделение, 75-и състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Т. Д. Н. и на „Геатранс“ ООД за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2283з-1264/14.12.2024 г., издадена от старши полицаи в група „ООР“, сектор „Охранителна полиция“ при 04 РУ към Столична дирекция на вътрешните работи.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от определението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

Съдия: